

Sygn. akt VI U 2404/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: A. Z.

od decyzji : Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 21 sierpnia 2014 r., znak: (...)RI

w sprawie: A. Z.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

**I** zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej A. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 września 2014 r. do dnia 31 sierpnia 2016 r.

**II** stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 2404/14

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku A. Z. z dnia 23 czerwca 2014 roku odmówił wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. O..., organ rentowy w uzasadnieniu tej decyzji powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, w którym komisja ta ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy od 1 września 2014 roku. Odwołanie od tej decyzji złożyła ubezpieczona powołując się na orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 28 lipca 2014 roku, w którym ustalił on niezdolność do pracy ubezpieczonej w związku ze stanem ruchu. Ubezpieczona twierdziła, iż nadal jest niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, jej praca jest stojąca i musi tam podnosić ciężary. Wskazywała także, że ma problemy z nietrzymaniem moczu, co bardzo utrudnia jej funkcjonowanie w środowisku. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczona A. Z. w okresie od 3 czerwca 2012 roku do 31 sierpnia 2014 roku była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 23 czerwca 2014 roku złożyła ona wniosek o przyznanie renty na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 28 lipca 2014 roku lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczona jest niezdolna do pracy częściowo do 31 sierpnia 2015 roku. W wyniku zgłoszenia zarzutu wadliwości tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 19 sierpnia 2015 roku ustaliła, iż ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy a w dniu 21 sierpnia 2014 roku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Ubezpieczona urodzona (...) posiada wyuczony zawód kucharza, przy czym od około 12-tu lat pracuje fizycznie, jako sprzedawca prowadząc też własną działalność gospodarczą. W wywiadzie zawodowym na karcie 118 akt organu rentowego wskazano, że wykonuje ona tą pracę w pełnym wymiarze czasu pracy i scharakteryzowano ją, jako ciężką wymagającą sprawności obu rąk, dłuższego stania, chodzenia, podnoszenia i noszenia ciężarów, wyjazdów w teren i wykonywaną zarówno wewnątrz pomieszczenia jak i na zewnątrz budynku. Narażona jest ubezpieczona w środowisku pracy także na si..., oddziaływanie środków drażniących. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z Zespołu (...) o specjalnościach: specjalista medycyny przemysłowej, specjalista neurolog i specjalista neurochirurg. W opinii z dnia 13 maja 2015 roku powołany w sprawie zespół biegłych rozpoznał u ubezpieczonej następujące schorzenia: chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z dyskopatią szyjną i lędźwiową, stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii L4, L5, przewlekły zespół bólowy szyjno-barkowy i lędźwiowo-krzyżowy objawowy z obecnymi objawami ubytkowymi. Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego oraz materiału lekarskiego znajdującego się w aktach sprawy i dostarczonego przez ubezpieczoną biegli sądowi ustalili, iż stan zdrowia ubezpieczonej upośledza sprawność jej organizmu w stopniu powodującym nadal okresową, częściową niezdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przyczyną stwierdzonej niezdolności do pracy, częściowej niezdolności jest scho..., schorzenie układu ruchu i układu nerwowego w przebiegu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa z dyskopatią szyjną i lędźwiową operowane dwukrotnie na poziomie L5-S1 w 2011 i 2013 roku. Biegli podkreślili, że zaostrzeniu ulegają zespoły bólowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego, aktualnie w okresie kolejnego zaostrzenia z obecnymi w badaniu neuro..., neurochirurgicznym objawami ubytkowymi. Biegli podkreślili, że nie obserwują u ubezpieczonej poprawy stanu zdrowia i wskazali, że przeciwwskazana jest dla niej praca z dźwiganiem i w wymuszonej pozycji ciała. W końcówkach..., w końcowych wnioskach opinii powołany w sprawie zespół biegłych ustalił, iż ubezpieczona jest nadal okresowo częściowo niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji od daty ustania poprzednio pobieranej renty to jest od 1 września 2014 roku na okres dalszych dwóch lat do września 2016 roku. Przyczyną są nadal schorzenia układu ruchu i układu nerwowego. Biegli zgodzili się z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS, nie zgodzili się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS i wskazali, że dysponowali tymi samymi dowodami, którymi, które posiadał także organ rentowy i jego organy orzecznicze. Strony nie wniosły zastrzeżeń do tej opinii. W piśmie procesowym z dnia 22 lipca 2015 roku pełnomocnik organu rentowego wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonej prawa do renty zgodnie z opinią biegłych sądowych. Zgodnie z artykułem 12 ustępem 1 i ustępem 3 oraz artykułem 13 ustępem 1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2015 roku, pozycja 748, niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze, stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, po drugie możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Sporną między stronami przesłanką nabycia przez ubezpieczoną prawa do renty była tylko niezdolność do pracy, która to okoliczność ostatecznie przestała być między stronami sporna, o czym świadczy prezentowane w toku procesu stanowisko organu rentowego wnoszącego o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonej prawa do renty zgodnie z opinią powołanego w sprawie zespołu biegłych. W ocenie Sądu Okręgowego opinia biegłych jest szczegółowa, precyzyjnie została uzasadniona, nie zawiera wewnętrznych sprzeczności ani, bo..., błędów w logicznej argumentacji. Stanowi ona miarodajny dowód dla dokonania w sprawie istotnego dla jej rozstrzygnięcia ustalenia, iż ubezpieczona jest niezdolna do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji na okres dalszych dwóch lat od poprzednio, od ustania poprzednio pobieranej renty. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres dwóch lat. W punkcie drugim wyroku Sąd stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatecznej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Orzeczenie komisji lekarskiej ZUS rozpoznającej zarzut wadliwości było, bowiem niezgodne z obiektywnym stanem zdrowia ubezpieczonego, wadliwość tego orzeczenia potwierdziła opinia biegłych sądowych, z

czym ostatecznie zgodził się organ rentowy a biegli w opinii potwierdzili, że dysponowali tym samym materiałem dowodowym, który pozostawał do dyspozycji także organów orzecznich Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W tym stanie rzeczy organ rentowy powinien ponieść odpowiedzialność za wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS unormowaną w artykule 118 ustęp 1A Ustawy emerytalno-rentowej. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończone.